

**UCHWAŁA NR XII/74/2025
RADY MIEJSKIEJ W KSIĄŻU WLKP.**

z dnia 19 marca 2025 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi na uchwałę nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) w związku z art. 54 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę BeMarS Przedsiębiorstwo Recyklingowe sp. z o.o. z dnia 21 stycznia 2025 r. doręczoną do organu 20 lutego 2025 r. na uchwałę Nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Książ Wlkp. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 16 poz. 195 z dnia 30 lipca 1998 r.), wraz z odpowiedzią na skargę.

2. Odpowiedź na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Do podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania Rady Miejskiej w Książu Wlkp. przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu, a także ewentualnego wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu wydanego w przedmiotowej sprawie, upoważnia się Burmistrza Książa Wlkp.

2. Burmistrz Książa Wlkp. może ustanowić pełnomocników procesowych do dokonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Książu Wlkp.

Sławomir Przybylski

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

**Skarżąca: BeMarS Przedsiębiorstwo
Recyklingowe sp. z o.o.
z siedzibą w Kiełczyńku 31
63-130 Książ Wlkp.
KRS: 0000759864**

**Organ administracji
publicznej: Rada Miejska w Książu Wlkp.
ul. Stacha Wichury 11a
63-130 Książ Wlkp.**

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) w imieniu Rady Miejskiej w Książu Wlkp., przekazuję skargę BeMarS Przedsiębiorstwo Recyklingowe sp. z o.o. z dnia 21 stycznia 2025 r. doręczoną do organu 20 lutego 2025 r. na uchwałę nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 16 poz. 195 z dnia 30 lipca 1998 r.) w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Książ Wlkp., wnosząc o:

- 1) oddalenie skargi,
- 2) obciążenie skarżącej Spółki kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego zgodnie z obowiązującymi normami.

Uzasadnienie

Skargą z dnia 21 stycznia 2025 r. – data wpływu do organu 20 lutego 2025 r. – BeMarS Przedsiębiorstwo Recyklingowe sp. z o.o. (dalej Skarżąca lub Spółka) wniosła o stwierdzenie nieważności w całości uchwały nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 16 poz. 195 z dnia 30 lipca 1998 r.) w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Książ Wlkp.

Skarżąca spółka w tirecie 1 – 3 zarzutów skargi zarzuciła organowi naruszenie przepisu:

- 1) art. 10 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. poz. 139 ze zm.) dalej u.z.p., poprzez jego niezastosowanie i nieuchylenie w zaskarżonym akcie prawa miejscowego wszystkich wymaganych dla planu miejscowego elementów,

- 2) art. 67 ust. 2 u.z.p., poprzez jego zastosowanie i uznanie, że uchwalony akt prawa miejscowego dalej obowiązuje,
- 3) art. 87 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503 ze zm.) dalej u.p.z.p., poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że zaskarżony akt prawa miejscowego dalej obowiązuje.

Organ po zapoznaniu się z zarzutami skargi i ich uzasadnieniem stwierdza, iż brak jest podstaw do uznania skargi za uzasadnioną i to z niżej wymienionych przyczyn.

Zarzuty podnoszone w przedmiotowej skardze rozpatrywane były dnia 27 grudnia 2024 r. na sesji Rady Miejskiej w Książu Wlkp. w związku ze złożonym przez Skarżącą w dniu 6 grudnia 2024 r. do Rady Miejskiej w Książu Wlkp. wezwaniem z dnia 29 października 2024 r. do zaprzestania naruszenia prawa. Spółka wniosła tym samym o uchylenie w całości uchwały nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Książ Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 16 poz. 195 z dnia 30 lipca 1998 r.). Po rozpatrzeniu wskazanego powyżej wezwania do zaprzestania naruszenia prawa, Rada Miejska w Książu Wlkp. nie uwzględniła ww. wezwania.

Rada wskazuje, iż w tezie wyroku z dnia 31 maja 2010 r. I OSK 1077/09 (Legalis) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, co następuje:

„Jeżeli z uchwały o zmianie planu wynika, że wprowadzone zmiany mają charakter samodzielny i mogą funkcjonować w obrocie prawnym w oderwaniu od pierwotnego brzmienia planu zagospodarowania przestrzennego, to uznać należy, że wprowadzone zmiany samodzielnie wywołują określone skutki prawne, także po wygaśnięciu planu, który zmieniono. Zatem wygaśnięcie planu uchwalonego przed dniem 1 stycznia 1995 r., nie powoduje wygaśnięcia uchwały późniejszej w przedmiocie planowania przestrzennego”.

Jak z powyższego wynika kluczowym dla ewentualnego stwierdzenia nieważności planu miejscowego uchwalonego po dniu 1 stycznia 1995 r. i zmieniającego miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego obowiązujący do tej daty jest wykazanie, że wprowadzone zmiany nie mają charakteru samodzielnego i nie mogą funkcjonować w obrocie prawnym w oderwaniu od pierwotnego brzmienia planu. W ocenie organu Skarżąca okoliczności tych nie wykazała.

Skarżąca skupiła się na przepisach ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym oraz przepisach ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dotyczących utraty mocy miejscowych planów uchwalonych przed dniem 1 stycznia 1995 r. Merytorycznie Spółka stwierdziła jedynie ogólnikowo, że zaskarżony akt prawa miejscowego w ocenie Skarżącej w swojej treści zastępował jedynie niektóre postanowienia miejscowego planu ogólnego z 1994 r. oraz dodawał nowe postanowienia i z tego względu nie może być traktowany, jako uchwalenie nowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dowodu w tym zakresie nie może stanowić opinia prof. Marka Szewczyka z dnia 7 października 2022 r. Opinia ta stanowi jedynie polemikę z obowiązującym orzecnictwem sądowym pozwalającym pod określonymi warunkami uznać, że wygaśnięcie miejscowego planu uchwalonego przed dniem 1 stycznia 1995 r., nie powoduje wygaśnięcia uchwały późniejszej w przedmiocie planowania przestrzennego. Opinia prof. Marka Szewczyka nie zawiera analizy porównawczej zapisów zmienionego ww. miejscowego planu w stosunku do zapisów miejscowego planu ogólnego z 1994 r. popierających postawione zarzuty. Nadmienić w tym aspekcie należy, iż w materiałach źródłowych w „pkt 1.4) Akty normatywne” autor opinii nie wymienia miejscowego planu ogólnego z 1994 r. Podkreślenia wreszcie wymaga, że wniosek ww.

opinii (Ergo) sprowadza się jedynie do stwierdzenia, że zmiana miejscowego planu z 1998 r. nie może być traktowana jako nowy miejscowy plan, ponieważ nie ma w tym zakresie stosownego upoważnienia ustawowego.

Tymczasem dokonując porównania zapisów zmiany miejscowego planu dokonanej ww. uchwałą w stosunku do zapisów miejscowego planu ogólnego z 1994 r. można jednoznacznie stwierdzić, że zapisy ww. zmiany miejscowego planu mają charakter samodzielny i mogą funkcjonować w obrocie prawnym w oderwaniu od pierwotnego brzmienia planu.

Podstawę prawną podjęcia zaskarżonej uchwały nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Księżu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Książ Wlkp. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 16 poz. 195 z dnia 30 lipca 1998 r.), stanowił przepis art. 26 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 89 poz. 415 ze zm.), w myśl którego rada gminy uchwała miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oraz jego zmiany, z zastrzeżeniem art. 15. Zakres przedmiotowy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określał art. 10 ww. ustawy. Istotnym jest, że zdanie wstępne ww. art. 10 uzależniało ten zakres od potrzeb gminy. Zaskarżona uchwała w tym zakresie zawierała wszystkie konieczne na tym etapie rozwoju gminy elementy wymienione w wskazanym art. 10 ustawy. Mianowicie, zawierała:

- 1) przepisy ogólne (§ 1),
- 2) przepisy szczególne (§ 2),
- 3) wyznaczała tereny pod działalność gospodarczą z zabudową mieszkaniową na obszarach wsi z granicami i zasadami ich zagospodarowania (§ 3),
- 4) wyznaczała tereny pod zabudowę mieszkaniową z działalnością gospodarczą na obszarach wsi z granicami i zasadami zagospodarowania (§ 4),
- 5) wyznaczała tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną w Konarzycach i ustalała zasady zagospodarowania (§ 5),
- 6) wyznaczała tereny pod eksploatację kruszywa i uwarunkowania tej eksploatacji (§ 6),
- 7) ustalała opłaty od wzrostu wartości nieruchomości,
- 8) zawierała przepisy końcowe (§ 7-9).

Ponadto ustalała jednorazową opłatę od wzrostu wartości nieruchomości objętych zmianą.

Jak z powyższego wynika zaskarżona uchwała zawierała elementy miejscowego planu wymienione w art. 10 ust. 1 i ust. 3 ww. ustawy uwzględniające - jak wyżej wskazano - potrzeby miasta i gminy Książ Wlkp.

Postanowienia zaskarżonego miejscowego planu w tym zakresie miały charakter samodzielny i mogły funkcjonować w obrocie prawnym w oderwaniu od pierwotnego brzmienia planu.

Skarżąca w złożonej skardze nie dokonała żadnego porównania zapisów zaskarżonej zmiany miejscowego planu podjętej uchwałą nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Księżu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. w stosunku do zapisów miejscowego planu ogólnego z 1994 r., które poparłoby postawione zarzuty oraz nie odniosła zakresu przedmiotowego zaskarżonego planu zagospodarowania przestrzennego z 1998 r. do treści art. 10 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, ten zakres określający.

Z tych względów organ wnosi i wywodzi jak na wstępie.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Księżu Wlkp.
Sławomir Przybylski

UZASADNIENIE

do uchwały Nr XII/74/2025 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 19 marca 2025 r.

W dniu 20 lutego 2025 r. wpłynęła do biura Rady Miejskiej w Książu Wlkp. skarga BeMarS Przedsiębiorstwo Recyklingowe sp. z o.o. datowana na dzień 21 stycznia 2025 r., w której skarżąca spółka wniosła o stwierdzenie nieważności w całości uchwały nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Książ Wlkp. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 16 poz. 195 z dnia 30 lipca 1998 r.).

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) organ, którego działanie jest przedmiotem skargi, (w przedmiotowej sprawie organem tym jest Rada Miejska w Książu Wlkp.) przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia. Organ w zakresie swojej właściwości może postanowić o jej uwzględnieniu do dnia rozpoczęcia rozprawy albo nie uwzględnić skargi.

Zarzuty podnoszone w przedmiotowej skardze rozpatrywane były w dniu 27 grudnia 2024 r. na posiedzeniu X sesji Rady Miejskiej w Książu Wlkp. w związku ze złożonym przez BeMarS Przedsiębiorstwo Recyklingowe sp. z o.o. w dniu 6 grudnia 2024 r. do Rady Miejskiej w Książu Wlkp. wezwaniem z dnia 29 października 2024 r. do zaprzestania naruszenia prawa. Spółka wniosła tym samym o uchylenie w całości uchwały nr XXVII/239/98 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Książ Wlkp. (Dz. Urz. Woj. Poznańskiego Nr 16 poz. 195 z dnia 30 lipca 1998 r.). Po rozpatrzeniu wskazanego powyżej wezwania do zaprzestania naruszenia prawa, Rada Miejska w Książu Wlkp. nie uwzględniła ww. wezwania.

W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z wnioskiem o jej oddalenie.

Biorąc powyższe pod uwagę podjęcie uchwały jest zasadne.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Książu Wlkp.

Sławomir Przybylski